

טאל

שמורות טבע במצוקי צינים עם נחלים מפכים במדבר,
עופות דורסים וחיות בר, שבילים נפלאים ועיר נבטית
אחדת - הן מקום נפלא לכלם. מיטיבי לכת, מיטיבי נחת,
מחפשי אתגרים, משפחות עם ילדים, חובבי חיה, אוהבי
נוף ועתיקות - לכל אחד מوطחת חוות ייחודית

כתב וצילום דן בלוטין

טלפון: 052-500-0000

כל דבר בעד עצמוני

בין שמיים וארץ", ולא לכלום זה מתאים. הנחל מלא בקנה, בסוף, וגם בשיחי מלוח ובאללים. עשרות רחמים ונשרים מרחפים בשמרורה, חלקס גם מknנים, ואפילו זוג עיטים ניצים. בנוסף אפשר לפגוש סייסם, סלעים ולתקת יוני סלע (שטווענים, אגב, שהיא עדין טהורה ולא מעורבת עם יוני בית).

בעונת השטפונות

בעיני, נחל צין הוא אחד המקומות הטובים ביותר לצפייה בשטפונות (וזאת מבלי לזלול בשטפונות הזרומים ליעיתים בנחל איילון בין שמות הנתייבים). שיטפון פתאומי בקנין מדובר וז חוויה מסוג אחו ובשות אופן אסור לנסתות להיכנס לעורוז מכל כיוון שהוא! בקי' יש להצטייד בהרבה מים, שכן למרות שפעת המים במקומות, הם אינם מומלצים לשתייה. האزو מספק שלל אפשרויותఆדרו לטיילים מכל הסוגים.

מלמעלה. משם ממשיכים, תוך שתי חציות של הנחל (אין צורך להירטב), דרך חורשת צפצפות הפררת, ועלים בסולמות עד מעל המצוק, למצחף ולמגרש החנניה העליון. שם כਮובן מחייבת לכם הרכבות הנוספות, אותו החניתם לפני הירידה. מומלץ בחום להמשך עוד מעט דרומה עם השביל, לנקדות תצפית מעל עין מעריה. וזה מפל ביש רוח השנה בגובה של כ-60 מטרים.

המסלול נראה אולי קצת קשה, בעיקר למי שלא אוהב להיות תלוי על סולם ברזל שנעוץ בקריות סלע, אבל למעשה הוא קל ופושט. בסך הכל שעתיים-ישלח שעות בקצב רגוע. לפני כשנה בתנו בת הארכאע, צעדת את כל המסלול בקהלות עם גיבוי בשלב הסולמות, ואחותה הקטנה ישבה במנשא גב (על אלמא שלה, כמובן...). ובכל זאת – לשובלים מפחד גביהם או לבעל, לב חלש לא מומלץ לתכנן מסלול שכול טיפוס בסולמות, כי בקטיעים מסוימים הרגשה היא של "תליהים מכל הסוגים".

שם מקומות שאתה זכר אותם בזכות חוות אחת בעיקר. כוה הוא נחל צין, מעט דרוםית לעין עברת.

בסוף שנות ה-70 של האלף הקודם החלתו לכפתח השמיים, היה זה לילה חשוך מתחת לכיפת השמיים, היה זה מעת דרומה אלא ירח, והימים המתישים והארוכים שעברנו במוג אויר מדברי ויבש נתנו מיד את אותן התהותם. לא פלא, אם כך, שכחשתי באישוןليلת המשיכה באזורי התקיק שלו, העדפתה להסתובב לצד השני ולהמשיך בשינה. בבורק התמודדו עם התהותם: התעוררתי כשלידי נותרה רק נעל אחת, כשחרוך (שחיבר אותה עם הנעל השניה) ועם התקיק, לעוס עדדק. 100 מטרים הלאה ממנה מצאנו את שורך זוגת הלוסהה, ועקבות צבעו הtagלו בין שקי השינה שלנו. את שורית הטיל צעתדי שלולגoli סוליה קשורה ברכזעות מואלתרות. למזרחי הסוליה הייתה עשויה מחומר פלסטי ולכן, נראה, לא ערבה להיכסו של הצבע.

באחת משבותינו באוטו טיל מדברי, תחת מרבך כוכבים, העלינו את השאלת מהם הסיכויים שהצבועים ישרדו באזורי. אחד הימר שעד סוף העשור הם ייכחדו, אחר טען שעד סוף המאה. הצבועים, מן הסתם, לא עסקו בשאלת הזו, וכמה שנים אחר כך הם עדין נמצאים כאן בינוינו, מתהלים בגאותה.

בין שמיים וארץ

מאז אותו אירוע חזרתי לאזורי פעמים רבות, ולא ספק זהו אחד המקומות האטרקטיביים ביותר באזין לאוהבי טבעי. אין לי ספק שרוב הקוראים מכירים את המקום אולם, לਮורת ריבוי המבקרים בשמרורה, אפשר רק בקהלות "

"ללכת לאיבוד" במובן החובי של המילה. למעשה זהו קומפלקס שמורות הטבע המחברות הגדול בארץ ואזורי מצוקי צנינאים האאזור המגוון ביותר, גם מבחינת אפשרויות הטילו שבו וגם מבחינת העושר הטבעי.

"ב" המוקם הוא קטעה הנחל (נחל צין) בין עין מערף דרך עין עברת ועד עין מורה. המעניינות נובעים לאורך כל השנה ובאזור כה יבש מביא עימו שפע של מים, גם אם קצת מלייחס, מגוון של בעלי חיים צומחים. מצוקי סלע והקרטן הלבן מכוסים בשמיות שרך שירות שולמית במקומות שבהם זולגים עליהם מים.

אם רוצים לטיל באזורי המושך יותר, יורדים מאזור מדרשת שדה בוקר דרך המבואה החדשה למגרש החנניה התיכון, ליד עין מורה (לא לשוכן להשותמש שם בשירותים לפני היציאה לטיל). זוהי הליכה מקסימה באזורי מלא מים דרך עין עברת, ובמהלך מומלץ להגיע לפחות על שביל עוקף מפל, כדי לצפות בו

נוף בראשיתי, מצוק ה策ינים

טנה

מבואת שמורות טבע מזוק הציגנים

זה קומפלקס שמורות הטבע המחברות הגדול בארץ
ואזרז מצוקי צינים הוא האזור המגואן ביותר, גם מבחינה
אפשריות הטויל שבו וגם מבחינת העשור הטבעי

אל בקעת צין

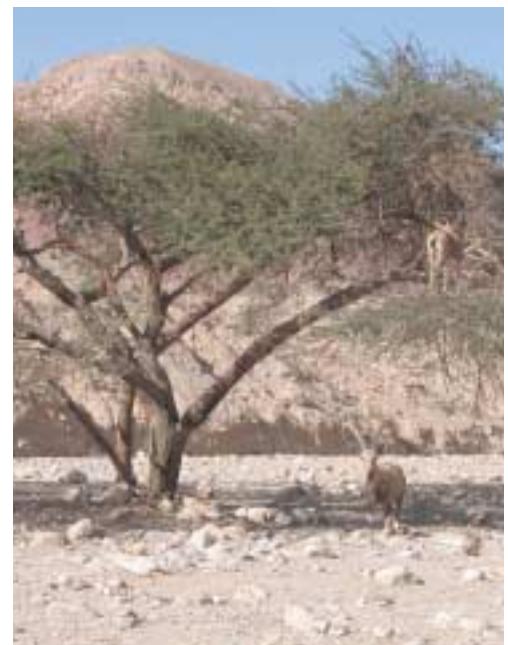
תחילת הטויל במבואת הצינים, שם נצפה
בסרט קצר על העופות הדורסים בארץינו.
שם נמשיך אל נחל חוחאים, נחל מיוחד
במיינו ובו סדרים מריהיבים ומגוון רחב
ויחודי של צמחייה. נמשיך אל עין عبدالת –
מעיין קסום בלב המדבר, שם נתפס עד
למערות הנזירים הקדומות שבמקומם.

תאריך: שבת 1.1.2005.

משך הטויל: כ-5 שעות.

הערות: מועד לילדי מגיל 9 ומעלה.

بعدת נשרים ורחמים מתוקוטים סביב גבלת
כבר היא בהחלט פיצויי הולם, במיוחד אם
חוובים על כך שישנם מי שנושעים עד
לאפריקה כדי לצפות במחוזה שכזה.
חווש נוגמבר הוא זמן טוב לראות עדרי
יעלים בעונת הייחום. הזכרים כבר סיינו את
צבע פרותם ולראות את הזכר בעל הקרניהם
האדירים פשוט את צווארו לפנים, משליכם
את שפתו העלונה שלוף לשון, מתחנן
מאחוריו הנקבות ומנסה להריח קצת שתן
נקבה מioחתמת – זה מהזה מושגים ביתר.
לאחובי הליכה: שונים מספר מסלולים בין ים
ועוד כמה ימים. ההיעץ מגוון וגודול. לא מזמן
גם סומנו במאלה מסלולים המותאמים לרכיבי
אופניים, ספורט נפלא שתפקיד תואצה
לאחרונה. חשוב לציין לא לדת מהדרך, מפני
שסימני הצמיגים – גם של אופניים – נותרים
בשטח למשך שנים.

יעל בנגב, צילום: רוני קינג

טיולים לבעלים ורכב 4x4: שביל ישראל עבר
מאזרז המכתחש הגדל דך עברת, העיר
הנבטית הקדומה. בסך הכל 4-3 ק"מ מעין
עבדת, ובתווך שוכן גם אחד מחניוני הלילה.
מעבדת העיר ניתן גם לצפות בעבר תחנת
ההאכלת לדורותים, עם קצת מזל לראות גם
יונקים. צרייך אומנם להציגייד בסבלנות
(ובmeshkafת טובה), אך זה משתלם: צפיה

עם מחסום לידה מצפה לו הפתעה, שאולי
מסמלת את שינוי התפישה ברשות הטבע
והגנים: המבואה שכונסה לשמורה. זהו
מבנה אבן חדש המשתלב בנוף ואינו נצפה
מהנחל. במקומות תמצאו חנות נעימה שומרת
צד טוילים בסיסי, שתיה, אוכל, מפות
ולא תשלום) יש להכנס עם הרכב לכיוון הגן
לאומי עין עברת. מי שמצפה לפגוש בבקתה

מסלול לנחל חוארים

סוג: רgel. **נקודות מוצא:** בור חוותאים, כ-50 מטרים מכבייש שדה בוקר-מצפה רמון, ליד שדה בוקר (יש שלוחות). **נקודות סיום:** אחזות הקבר של פולה ודוד בז'גוריון. **אורך המסלול:** כ-2 ק"מ. **משך הטויל:** 2-4 שעות. **דוגת קושי:** קל.

יוצאים מהכנינה למדרשת שדה בוקר דרומה, לכיוון מצפה רמון, ואחרי כ-1.5 ק"מ פונים שמאלה (לדרומי מזרח) [1] כהורת השلط, לכיוון בור חוותאים. פונם מזרחה עם שביל שחוצה ערוץ קטן. לפני כ-2,000 שנה היו באזורי הנבטים, שהחלו את דרכם כשבט נודד והפכו לאקלאים יושבי קבע ולבוני ערים. הנבטים ידעו שהסלעים באזורי, וביחד הקרטונו, הם אוטומים למים, ושורת האבני החוצה את העורץ כאן שימשה אותם כתעלת הטיה, שמטרתה שכוון את המים הניגרים אל הבור, וזאת כדי להימנע מסחף – בעיה נפוצה במערות ניקוז.

כשיוצאים מTON בור חוותאים מוליך השביל מטה, במורד העורץ. במדרשת מתחלף סלע הקרטונו הרך והבהיר בסלע שהוא היפוכו הגמור – צור. זהו סלע קשה וכשה מאוד, עמיד יותר, ולכן מתנשא שני צידי העורץ בצורה שהעניקה לנקרה זו את שמה – שער הצור. אחרי השער והפוך המסלול שוב גירני והפעם בגוון כתום-ורדרד (פוספריט). בחורף גושים יש כאן שדה מריהב של צבעוני הנגב, הזהה בגודלו לצבעוני השرون אבל חסר גבעול ופורח בגובה פני הקרקע. אחורי פורחות הנוריות ובסוף הכלניות, שבנגב ככל אדומות. ככל שהמסלול הופך תלול, המסלול משתנה שוב והוא הופך לחוואר – חומר רך מאד המתפרק במגע. מעט מאוד צמחים מסוגלים לגודל בו מפני שהוא אוטום למים ומולח מאד. אלה שכן מצחיקים הם שייח' רותם לבנים עם ריח משכר, הקדר הקוצני שפרחיו צחובים, ושיחי זוגן וקיפודן לבנים. בין שייח' המלה מתריצצים פסמוניים (שנראים כעכברים גדולים), ובערוף מבקרים גם עדרי ייעלים מאזור עין עבדת.

העורץ המרכזי של הנחל נוח למדי, ואחריו כמה פיתולים הוא נפתח לרוחב ואפשר לראות את מדרכנות החוואר מתרומותיים שמאללה לכיוון מדRESET שדה בוקר וימינה לכיוון רמת עבדת. המסלול מסתדים בסבך גודל של שייח' מלוח [3]. חוזים את עורי נחל חוותאים ומגיים ישר לבך של נחל צין [4]. משם עולים בדרך הרכת המתפתל, היא דרך הסרפנטינית, או בש別 המטיללים הישר הנמצא משמאלה. כחצי שעה אחר כך תמצאו עצמכם מתחנפים מול אחזות הקבר של פולה ודוד בן גוריון, על שפת מצוק נחל צין.

באדיבות מפה, הוצאה לאור
www.mapa.co.il

צבעו מסתובב עם חתיכת נעל צבאייה בפה,
אל תשחחו למסור לו "ד"ש"...

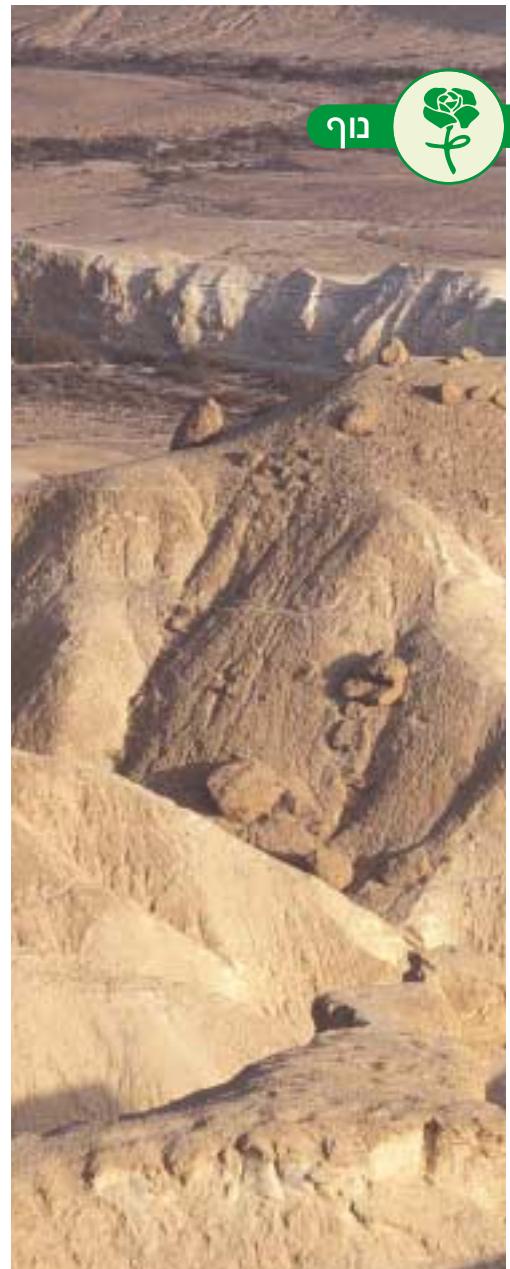
גן לאומי עבדת: 08-6586391.
ein ubdut: 08-6555684.

שעות פעילות: קיץ, כניסה עד 16:00 יציאה עד 17:00; בחורף: כניסה עד 15:00 יציאה עד 16:00.

הכותב הוא אתנרבוטנאי, מרצה ומדרך טוילים

ולטיסים, מסוף הערות:

- אסרו לטיל ברגל או ברכב בשיטה השמורה לאחר השקיעה.
- הלילה שייך לבני החיים. הייתהليلת לילם, ולרחוב בה, לאחר יום הליכה מפרק או רכיבה מאומצת על אופניים, זהו אחד התענוגות הגדילים שמצוין לנו המדבר.
- בנחל עקב מספר נקודות תצפית מסוימות והשקיות באזוותן מהיפות ביותר.
- אל תשחחו לקחת הרבה מים.
- בלילה מומלץ לשמור על האוכל במקום מוגן (וכמובן גם על הנעלים). אם תראו לספגט טבב ללא הפרעות.

אל בקעת צין

לגביו מסלולים ואפשרויות טויל באזורי ואפשר לצפות בסדר קצר: "מחול הנשרים", סרט נפלא שצילם איל בוטוב. הכניסה לגן הלאומי עין עבדת היא בתשלומי (חינם למוני מטמון). לאלה שמעדיפים את חילקה המזרחי יותר של השמורה הכניסה חופשית. ניתן להמשיך מהמבואה המדוברת מזרחה, בדרך המתאימה לרכבי 4x4, לאופניים או למטיילים רגליים. דרך גן הפסלים, לכיוון נחל עקב. חניוןليلת ומגרש חנייה לרכב מקומיים לא רחוק מעין עקב. מפל בגובה של כ-10 מטרים מלא ברכבת מים, ולרחוב בה, לאחר יום הליכה מפרק או רכיבה מאומצת על אופניים, זהו אחד הנשאים ללון. אם תטילו בימי החול ישנים סיוכים טובים שתהייו שם ממש בלבד. כן, ישנים עוד מקומות כ אלה בארץ, המאפשרים לספגט טבב ללא הפרעות.